ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **V. Š.** zastoupeného JUDr. Ivanem Krutským, CSc., advokátem se sídlem v Praze 7, Areál Výstaviště 67 proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křižová 25, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2002 č. j. 27 Ca 103/2002-31,

takto:

I. Kasační stížnost se **zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Stěžovatel podal ve lhůtě stanovené v § 129 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2002 č. j. 27 Ca 103/2002-312-31, kterým byl odmítnut jeho opravný prostředek proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 10. 2001 pro opožděnost. V odůvodnění městský soud uvedl, že stěžovatel byl v napadeném rozhodnutí řádně poučen o podání opravného prostředku, a to jak o lhůtě, v níž je možno jej podat, tak i o orgánu, u kterého je možno jej podat.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 29. 10. 2001 zamítla žádost stěžovatele o zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost pro nesplnění podmínek § 70 zákona č. 100/1988 Sb. v platném znění.

Stěžovateli bylo toto rozhodnutí doručeno dne 2. 11. 2001. Stěžovatel proti tomuto rozhodnutí podal opravný prostředek, který adresoval takto: „Městský soud pro Prahu 8, Dlážděná č. 5, 110 00 Praha 1“. Dne 13. 11. 2001 byl takto adresovaný opravný prostředek doručen poštou Obvodnímu soudu pro Prahu 8, neboť na stěžovatelem uvedené adrese je sídlo tohoto obvodního soudu. Obvodní soud pro Prahu 8 předložil věc Vrchnímu soudu v Praze, který rozhodl, že pro řízení v prvním stupni jsou věcně příslušné krajské soudy a věc postoupil místně příslušnému Městskému soudu v Praze, kterému byl doručen dne 11. 6. 2002.

Proti usnesení Městského soudu v Praze, jímž byl opravný prostředek odmítnut, podal stěžovatel odvolání. O odvolání však, vzhledem k nové právní úpravě správního soudnictví účinné od 1. 1. 2003, nebylo Vrchním soudem v Praze rozhodnuto a stěžovatel byl poučen, že může do 31. 1. 2003 podat proti předmětnému rozhodnutí Městského soudu v Praze kasační stížnost.

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě stěžovatel označil napadené rozhodnutí za nezákonné, protože na základě nesprávného poučení podal odvolání místo k příslušnému Městskému soudu v Praze k Obvodnímu soudu pro Prahu 8. Stěžovatel je laik, nezná přesně soustavu a názvy jednotlivých soudů a byl tak uveden v omyl dikcí, že odvolání může podat u Městského soudu v Praze, v jehož obvodu má bydliště. Za takový soud pokládal Obvodní soud pro Prahu 8. V rozhodnutí o odmítnutí opravného prostředku bylo opomenuto ustanovení § 57 odst. 3 o. s. ř. v tom směru, že účinky řádně podaného podání má i návrh podaný u nepříslušného soudu, nehledě k ustanovení § 5 o. s. ř. Odvolání bylo podáváno též z důvodů, které jsou nyní obsaženy v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Proto stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Důvody kasační stížnosti je třeba posuzovat výhradně podle o. s. ř. ve znění platném a účinném do 31. 12. 2002. Stěžovatel byl v písemném vyhotovení rozhodnutí žalovanou poučen o tom, že proti rozhodnutí lze podat opravný prostředek do 30 dnů ode dne následujícího po dni doručení rozhodnutí u Městského soudu v Praze, v jehož obvodu má žalobce bydliště nebo u žalované. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je toto poučení úplné a srozumitelné. Pokud žalovaná použila formulace „ u Krajského soudu (Městského soudu v Praze), v jehož obvodu máte bydliště“, vyplývá z ní, že má-li stěžovatel bydliště v Praze, je příslušným Městský soud v Praze, což je v souladu s § 246a odst. 2 o. s. ř. ve znění platném do 31. 12. 2002.

Tvrzení stěžovatele v kasační stížnosti, že bylo opomenuto Městským soudem v Praze ustanovení § 57 odst. 3 o. s. ř., nepovažuje Nejvyšší správní soud za důvodné. Podle § 246c o. s. ř. se ustanovení hlavy prvé a třetí o. s. ř., tedy i § 57 odst. 3 o. s. ř., použije přiměřeně pro řešení otázek, které nebyly přímo upraveny v části páté o. s. ř. Podání opravného prostředku je však přímo upraveno v ustanovení § 250m odst. 2 o. s. ř., a to tak, že se podává u příslušného soudu ve lhůtě 30 dnů od doručení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Při podání opravného prostředku proti rozhodnutí žalované zvláštní zákon nestanoví jinak, a proto platí pravidlo obsažené v citovaném ustanovení, které připouští pouze jednu výjimku, a to, že návrh je podán včas i tehdy, byl-li v uvedené lhůtě podán u orgánu, který rozhodnutí vydal.

Další důvod uvedený v kasační stížnosti spočívá v obecném tvrzení, že soud nehleděl na ustanovení § 5 o. s. ř. Podle citovaného ustanovení soudy poskytují účastníkům poučení o jejich procesních právech a povinnostech. Protože stěžovatel nijak nekonkretizoval, v čem spatřuje opomenutí tohoto ustanovení městským soudem, nemohl v rozsahu tohoto důvodu Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí přezkoumat.

Protože Městský soud v Praze v souladu se zákonem posoudil opravný prostředek stěžovatele jako opožděně podaný, Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle ustanovení § 110 odst. 1 poslední věta s.ř.s. zamítl .

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s., když stěžovatel neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu